

[Torben Rechendorff]

Og for det andet: Hvordan vil forhandlingerne mellem på den ene side regeringen og på den anden side kommunerne og amterne forløbe i kølvandet på den vedtagne skattereform?

Al den stund der for tiden foregår forhandlinger mellem Folketingets partier om skattereformen, er det naturligvis umuligt at besvare de to spørgsmål. Indenrigsministeren søger med dette forslag og det næste at give sit bud på et svar.

Jeg har hæftet mig ved en passus i ministerens fremsættelsestale, som jeg vil tillade mig at citere ikke så meget af hensyn til ministeren som af hensyn til Folketinget. Der står:

»Regeringens forslag til skattereformen, ændret satsregulering og bruttoficering af pensioner vil på en række områder påvirke kommunernes skattegrundlag og udgifter til bl.a. kontanthjælp.«

Så kommer det:

»Den samlede virkning på de enkelte kommuners økonomi i form af bl.a. ændret beskatningsgrundlag og ændrede udgifter til kontanthjælp m.v. skønnes imidlertid at blive af meget begrænset omfang under forudsætning af, at udlignings- og tilskudssystemet justeres på enkelte områder . . .«.

Derefter kommer så forslaget om disse justeringer.

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi ikke er fuldstændig overbeviste om, at indenrigsministeren har ret i; at den samlede virkning vil være meget begrænset – på trods af ministerens forslag til justeringer. Men det vil vi gerne gå ind i en nærmere drøftelse af i Folketingets Kommunaludvalg.

Jeg har lyst til at sige til indenrigsministeren, at når man vil forsøge at danne sig et konkret overblik over forslagets konsekvenser for den enkelte kommune, kommer man efter min mening i betydelige vanskeligheder. Jeg forstod på Socialdemokratiets ordfører, at det var han enig i.

Jeg skynder mig at sige, at jeg er nået frem til bilagene til lovforslaget, og jeg har derfor set oversigterne over de fordelingsmæssige konsekvenser for forskellige kommunetyper, men jo ikke for alle 275 kommuner. Dem bliver vi nødt til at have på bordet. Det tror jeg også vil let kan få.

Med hensyn til hovedstadsudligningen vil jeg nøjes med at komme med den bemærk-

ning, at Det Konservative Folkeparti ikke er overbevist om, at man har ramt fuldstændig rigtigt. Jeg har lyst til at erindre om den tidligere regerings forslag fra sidste folketingsamling om en ændret udligning fra 90 pct. til 85 pct. med det formål at motivere kommunerne yderligere.

Forslaget er unægtelig fyldt med detaljer, som jeg synes det er endog meget svært at overskue. Vel er tingene yderst komplicerede; alligevel vil jeg give ministeren det råd at alliere sig med lidt pædagogisk ekspertise til at vejlede Folketinget, næste gang det er så kompliceret – den dag kan jo komme – det synes jeg mangler i dette meget omfattende materiale.

På det foreliggende grundlag giver jeg tilsagn om at bore nærmere i forslaget i udvalget. Til gengæld giver jeg ikke på det foreliggende grundlag tilsagn om ret meget andet.

Erik Larsen (V):

Når vi ser på det foreliggende lovforslag, ser det ud, som om regeringen forventer, at skattereformen går igennem uændret.

For behandlingen af forslaget er det en stor ulempe, at virkningerne for de enkelte kommuner af forslagets mange ændringer ikke er optrykt i lovforslaget. Det plejer for øvrigt at være praksis, når vi behandler spørgsmål om udligning og ændring af udligning, at virkningen for de enkelte kommuner er optrykt i lovforslaget, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke disse opgørelser over enkeltkommuner findes i ministeriet, sådan at vi hurtigt kan få dem frem. Når jeg efterlyser disse opstillinger over de enkelte kommuner, er det, fordi Venstres udgangspunkt er, at man ved disse ændringer af udligninger og tilskud får så små udsving for den enkelte kommune som overhovedet muligt.

Når der i den foreslåede § 19, stk. 3, står, at der til de kommuner og amter, hvor den samlede virkning, det samlede byrdefordelingsmæssige tab, overstiger 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget, ydes tilskud for den del, der overstiger 0,2 pct., og det ses sammen med ønsket om at få en forhøjelse af puljen til særlig vanskeligt stillede kommuner, giver det altså det indtryk, at der for de enkelte kommuner er større udsving og derfor ændringer af kommunernes vilkår.